

ogsaa noget mellem Linierne —, hvor den sidste Kommission er uenig med Vandbygningsdirektøren. I øvrigt tror jeg ikke, den er saa uenig med ham, men her synes jeg, at den sidste Kommission har den Tro, at Udgiften er for lavt anslaaet. Jeg holder mig imidlertid her til vor Embedsmand, og Ministeren maa eventuelt afkræve ham en Erklæring om, hvorvidt han er sikker paa, at Arbejdet kan lade sig gøre for det anførte Beløb, dersom det bliver paabudt ham at gaa i Gang med det. Her tror jeg nok, der er en Uoverensstemmelse.

Der er endnu en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, inden jeg slutter, og det er, at man skal huske paa, at det forhold sig ikke med denne som med den anden Bevilling til et eller andet Formaal. Dersom ellers en Bevilling vedtages, bliver det og det udført — skulle vi sige f. Eks. en Aandssvageanstalt —, og bliver Bevillingen ikke vedtagen, bliver det ved det bestaaende. Men saaledes er Forholdet ikke her. Lad os tænke os, at der vedtages, at Kanalen ved Hvide Sande skal opretholdes, det koste, hvad det koste vil — for dette bliver ikke den sidste Million, det kunne ærede Medlemmer være ganske sikre paa, det er der ingen Ingeniører, der tro, og deri er jeg heller ikke uenig med dem, aldeles ikke —, at altsaa Rigsdagens Beslutning gaar i den Retning, at Kanalen ved Hvide Sande skal opretholdes, saa siger det sig selv, at saa kan den By, man nu tager Udløbet fra, ikke bestaa. Jeg ved godt, man siger, at der bor ingen dernede o. s. v., at der bor maaske højst en halv Snes Familier. Der bor nu dog 32 Familier ved dette Udløb. Nogle af dem have lidt Land, som de dyrke, 2—3 Køer, ja 4, og drive saa noget Fiskeri ved Siden af, og det var en af dem, jeg nævnede før, der stod i min Stue og beklagede sig over, at det Jordlag, han efterhaanden havde faaet fremskaffet ovenover Sandet, var ved at skylles bort. Og saa er der de Folk, der bo i selve Lejet og ved Toldstedet, og som ærede Finansudvalgsmedlemmer saa, men som, saa vidt jeg ved, kun en eller højst to af dem gjorde sig den Ulejlighed at gaa ned til, skønt der var hejst Flag. — Jeg kom for Resten til at mindes

et Ord, og jeg kan gerne sige det, et Ord som jeg synes at have læst noget om en Gang, nemlig dette, at dø i Skønhed. Jeg synes gerne, Finansudvalgsmedlemmerne kunde være gaaede derhen. Der var ikke længere end herfra og halvvejs til Kongens Nytorv, men der stod nogle magelige Stole, som Badegæsterne ellers afbenyttede, dem faldt i alt Fald nogle af Medlemmerne ned i. Nej, Beboerne der kunne ikke blive ved at eksistere, og her vil jeg henstille til ærede Medlemmer, hvad De ville sige, naar Beboerne i saadant et Leje eller lille Landsby — lad mig sige Halvdelen af dem er Landboere —, som leve dels af Landbrug og dels af Fiskeri, paa en Gang miste deres Eksistensbetingelser. Tænk Dem hver især, hvad De vilde sige, hvis saadant noget skete i Deres egen Kreds. Mon De ikke vilde protestere derimod? Det antager jeg, De vilde, og det var ogsaa Deres Pligt at gøre det. Men saadan er Forholdet her. Det er ikke som med den anden fri Bevilling, hvor man kan sige Ja eller Nej, og hvor det bliver ved det bestaaende, hvis man siger Nej.

Man skulde have ladet denne Sandpumper blive der, Sandpumpeskibet „Nymindegab“. De kunne slaa op i Rigsdagstidenden — jeg har nævnt Nummeret før, hvor De kunne finde det —, og De ville se, at Ministeren udtrykkeligt skriver til Finansudvalget, han skal have den og den Bevilling til Sandpumpeskibet for at holde Udløbet aabent, og det skete ogsaa i en Del Aar. Men saa en skønne Dag tog man uden videre — dette er det gaadefulde, jeg ved ikke, hvem der gav den Befaling —, Sandpumperen bort, Besætningens Familier kom til at bo i Ringkøbing, og for at gøre det rigtig grundigt borttog man ogsaa den Ophalgsbeding, Sandpumperen havde benyttet, dels naar den skulde repareres og kalfatres, dels naar den skulde ligge lidt i Ro, saa var man sikker paa, at Sandpumperen ikke kunde blive dernede. Men siden den Tid er det blevet galt. Efter at Skernaadalen var bleven reguleret, og medens Sandpumperen laa ved Nyminde, skete der intet nævneværdigt af Oversvømmelser. Fjorden kan godt have sit Udløb der, det er der intet i Vejen for, og se vi efter her i den udmærkede Kommissionsbetænkning, staar der, at det er den bedste Fiske-